

LO VENDRELLIENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 cèntims.

Número atrassat, 20 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.
FORA..	1'75
EXTRANGER.	2

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.

Do s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Electricitat

Timbres

per dar avis á menjadors cuynas dormitoris, etc. etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga

Lo instala á preus econòmichs lo cerraller d' aquesta vila

Paü Socias (a) TRAUS

Se assegura son perfecte funcionament.

Electricitat

TARGETAS POSTALS

ILUSTRADAS

AB VISTAS DE

VENDRELL

Segona edició.

FORMAN UNA COLECCIÓ DE 18 VISTAS

***** EN FOTOGRAFAT

Preu de la colecció: 1'50 pessetas

Postals soles, 10 cèntims

DE VENDA: en aquesta vila, á la impremta de Ramon germans y nebot y en l' estanch del carrer de la Baixada; A BARCELONA, á la botiga LO VANO, Hospital, 19.

Se ven un carro, en molt bon estat, exprés pera fer viatjes, y transportar tota classe de bultos. Pot suportar una carga de 50 á 60 quintars.

Informarán Plassa del Teatre número 6.

Ab molt gust reproduhim lo següent article que 'l distingit escriptor vilafranquí, nostre ben volgut amic En Claudi Mas y Jornet, ha publicat en la revista *Juventut*, de Barcelona, ab el que estém casi en un tot conformes. Per lo que á nostra publicació 's refereix, devém manifestar que, com pot haverse observat, havém seguit sempre la ortografia més corrent que ha vingut usant la generalitat de la premsa catalana, pero respectant sempre, en los traballs literaris, la ortografia de cada autor, reconeixent aixis la

autonomia del escriptor, com demana que 's reconeixi lo senyor Mas y Jornet en son article, que diu aixis:

L' ANARQUIA ORTOGRÁFICA

Als directores dels periódichs escrits en catalá.

I

Repetidas voltas y en disintas formas, s' ha sentit á molts escriptors catalans queixarse de l' anarquia ortográfica que hi há en nostra literatura. Aixó de que cada hu tiri pel seu cantó, escrivint de la manera que més racional li sembli, se 'ls fa absolutament insoportable: diuen que 'l prestigi de las lletres catalanas se 'n ressent y que la serietat reclama á tota pressa la unitat ortográfica. Se dolen de que no linguem una corporació sabia quina autoritat acati tot hom qui pretengui escriure bé en nostra parla, y voldrian que 's constituís una *Academia de la Lengua Catalana*, mes ó menys al estil de la auomenada espanyola—no sé si algú fins li enveja aquell cómic lema qu' apar enmatllevat á un gremi d' enllustra-botas,—la qual dictés las oportunas reglas y liensés els oportuns anatemas al objecte d' acabar ab l' actual desgavell.

L' *Academia*, intentada alguna vegada, ha fracassat sempre, y jo crech que 'ns en hem d' alegrar. Un parell de dotzenas de respectables senyors decretarian, per exemple, que s' ha d' escriurer *harmonia* y no *armonia*, ó al revés, y se 'ls tindria de seguir com el remat al *manso*, baix pena d' excomunió. Las sentencias académicas sempre farian victimas, quan no de la escola fonética de la elimológica; las reformas serian lentas y dogmáticas; las resolucions tardanas com locadas del espedienteig, y tot lo fabricat a l' *Academia* tindria l' encarcament de las cosas oficials y la fortor dels cadavres, porque fora imposat y antinatural.

Además, la tasca de l' *Academia* no 's limitaria pas á dir si s'ha de prodigar, restringir ó suprimir la *h*, si 'ls noms femenins han de fer el plural en *es* ó en *as*, ni á altras qüestions que com aquestas cal tenir per secundarias; sino que hauria de dedicar preferent atenció á donar á cada so un signe representatiu inequívoc, y aquí trobaria aquella corporació un escull ahont per forza s'estrellarian sos bons intents. Al Baix Penadés (Vendrell) pronuncian *cavall*, *anava*; al Alt Penadés (Vilafranca) pronunciem *caball*, *anaba*. Els viianovins diuen *bandera*; els vilafranquins, *bandera*. Y las variants aixis sacut es que son incomptables per tots los indrets de Catalunya y demés terras ahont la nostra llengua 's parla. ¿Quin fallo donaria l' *Academia*? ¿Acorda-

ria que tal vocal en catalá es oberta? ¿qu'es tancada? Si aixó fes, y es lo més probable, de segur que s' ampararia en la lley de las majorias, de que 'n som enemichs perque es la tirania del número, ofegadora de las humils minorias que no per llur insignificancia relativa careixen del dret de viure: per'xó som autonomistas. Y alas horas l' apurada *Academia*, avuy ab un decret, demá ab un altre, pretendria destruir la rica varietat de sons ab que 'l nostre idioma viu escampat per plans y serras.

II

Hem dit avans que 'ns alegrem de no tenir *Academia de la Lengua Catalana*. Però tenim un sens fi de *academietas*, cada una de las quals dintre sa jurisdicció imposa sa voluntat de la manera més absoluta, y aixó 'ns dol. Aquestas *academietas* son la major part dels periódichs escrits en catalá—als que no tinch pas la més petita intenció de molestar malgrat el calificatiu que 'ls aplico.—Quasi be tots els mentats periódichs tenen ortografia propia, á la que es amotllada la dels treballs de tots sos redactors y col·laboradors. L' escriptor que en us del seu indiscutible dret emplea una ortografia dada, que jutja bona no pot surtir en públich vestint á gust: ha d'anar d'uniforme! Y en un periódich suscriu un treball escrit d' una manera, y en altre apareix en distint criteri ortogràfic, sempre sufrint la humiliació de veurer sa convicció menyspreuada y estafeta. Entretant seguim parlant de llibertat y autonomia. ¿Encara no hem de soportar prou imposicions polítich-socials, que fins en qüestions literarias cal dur el jou? El geroní, el lleydata, el vigatà, el tarragoní, el penadessench, etc., que tantas diferencias mostrém en el llengualje oral, en l' escrit, llevat d' algunas paraulas; ens confoném en la homogenitat ortográfica del periódich á que 'ns acullim. ¿Per qué á mi se m' ha de fer dir *ab*, *lo*, *jo*, *ja*, si com nos conterrànis pronuncio *am-amb*, *el*, *yo*, *ya*? ¿Per qué se 'ns priva de conservar els trets característichs de nostre modo propi de parlar?

Es facil que s' objecti que una cosa es el llengualje literari y altra cosa 'l llengualje corrent. Aquest argument es simplement sofistic, puig la diferencia ha de consistir no mes en las paraulas; pero si 's volgués fer valdre com á bo, s' hauria de replicar que 'l llengualje corrent es el viu, y si en ell no 's basa 'l literari, aquest serà artificiós y mort. ¿Hi haurá qui retregui com un inconvenient per' acceptar en els periódichs tota mena de ortografias, la feynada que 'ls correctors poguessin tenir? No hó volém suposar.

Convindria que 'ls directores de nostres periódichs autonomistas prediquessin ab l' exemple

reconeixent d' un cop l' autonomia del escriptor. No 'ls espanti l' anarquia ortogràfica, que d' ella 'n surtirà una harmonia rica y bella. La lluyta dels diversos sistemes ortogràfics ilustraria constantment al lector permetentli compararlos y triar las formas que mellors li semblessin, y aixis, de mica en mica, pausadament y sòlidament, s' aniria realisant una selecció natural que a la llarga tendria a la unificació ortogràfica en tot alló que més de convencional y secundari té la ortografia, ensemps que 's respectaria la hermosa varietat de matissos del nostre llenguatge viu al traduirlo en escrit. Els directores dels periòdics catalans, a qui'm dirigeixo prescindint de ma nula significació literaria, poden respondre qu'en los respectius periòdics fan lo que tenen per convenient: son a casa, y pot estarse de entrarhi qui no vulgui sotmetres a las costums que hi há establertes. Mes després de tal resposta quedaria en peu lo qu'he insinuat; aixó es: que, obrint els periòdics a tots els sistemes ortogràfics, l' autonomia hi guanyaria tant com nostra llengua.

Claudi Mas y Jornet.

Avis als repatriats

En lo ministeri de la Guerra s' assegura que ab las cantitats últimament rebudas y ab las que 's rebrán un d' aquest dias, tenen las comissions lo sufficient pera pagar los alcansos a tots los individus de tropa que 'ls han reclamat y que aviat comensaran a cobrar los del segon grupo, ó sian los quefes y oficials.

Com es segur que hi haurá encara molts soldats que no haurán percebut lo que se 'ls hi deu per no haver fet cap gestió é ignorar tal vegada las que 's deuen realisar, devém dirlos que, pera que se 'ls pagui, tenen que acudir ab una instancia (per conducto del alcalde del seu poble), dirigida al quefe de la Comissió liquidadora del cos en que serviren, y en la que expressin sas circumstancias y residencia.

Las Comissions dels primers batallons dels regiments de la Península y dels deu batallons de casadors que anaren a Cuba se troban allá hont hi há las planas majors de dits cossos, y las d' aquells altres regiments y batallons disolts, aixis com los de Filipinas, se troban cada una afecta a un cos peninsular.

EL CARRO DEL VI

FRAGMENT del quadre de costums vilatanas, original de nostre company senyor Ramon y Vidales, estrenat en lo Teatre Romea de Barcelona la nit del 19 del corrent.

ESCENA PRIMERA

GALLARDA, TUYAS, QUIMET, SENDO, GRABAT y NEN XICH. *Gallarda y Tuyas* assentadas prop la taula de la dreta ab un cove de roba al devant que la van plegant y endressant, y *Quimet* al altre costat de taula ab un diari a la mà. Los altres, junt ab quatre ó cinch més, a la taula de la esquerra jugant al canet. *Sendo* talla, *Nen Xich* assegut sobre la mateixa taula, *Grabat* dret, y 'ls demés drets ó asseguts, formant grupo al entorn d' ella y abstrets en lo joch.

SENDO Ha vingut un as.
 NEN Donchs, sota ó rey detrás, y si echa un brinco, caballo ó cinco.
 GRAB. Trenta céntims a la loca.
 SENDO Jugan. Qui hi vol al rey, qu' es de canet?
 NEN Deu céntims.
 SENDO No 't desdineris d' aquesta manera, Nen Xich.
 Nen Son los darrers: ja tinch tota la carn al foch.
 SENDO Ningú més hi posa?... Donchs, tiro.
 TUYAS Aquest aixugamá estripat, que 'l posaré de banda?
 GALLA. Si dona; com també totas las demés pes-

sas que 's tingan d' apedassar.
 TUYAS Aquellas estovallas tan tacadas de vi, no s' han pogut fer netas de cap manera.
 GALLA. Vet' aquí 'l resultat de la broma d' aquell sopá: un porro trencat y una mar de vi sobre las estovallas.
 QUIM. Un altre dia que vingan a fer un xefis, no n' hi posis d' estovallas, que mengin sense.
 GALLA. No cal que m' ho diguis, que bé prou qu' ho faré. Ja 'ls conech massa als plagas de la colla que 'ls diuen, «el carro del vi.»
 TUYAS Quan van envinats no més fan que malesas.
 QUIM. Ja 'n beuhen forsa.
 GALLA. Per aixó 'ls diuen «el carro del vi», porque 'n treginan tant a dintre. Si fins crech que se 'ls hi fa tartrá dintre 'l pahidor.
 QUIM. Pero son bona canalla.
 GALLA. Aixó sí; encara qu' una mica esbojerradots.

ESCENA II

Los mateixos, y BUFA, que vé del carrer.

BUFA Bona nit tothom!... Gallarda, cinch de la forta!
 TUYAS Hola, Bufa!... (*Va al taulell y 'l serveix.*) Tú sempre de la forta.
 BUFA No m' agradan las begudas tísicas. (*Als de la taula de joch.*) ¿Que feu el canet?
 SENDO Y donchs... Potser si que 't creyas que jugavam al tresillo. Mira, ara s' ha presentat un set.
 BUFA Un set?... Diu que va venir de Fransa per jugá al canet. Ja vinch!... Hi poso vint centiments. (*Després de beure s'acosta a la taula de joch y Tuyas torna a seure.*)
 SENDO Jugan! Nirgú més hi vol?... Donchs, tiro!... Un monarca.
 GRAB. ¡Mala negada fassin los reys!... Y que me 'n costan de moneda!
 NEN Velshi en cuantra, Grabat: feste republicá.
 SENDO Eh!... No s' admeten ilusiones politicas. Lo quatre de bastos.
 BUFA Orellas per dos ruchs.
 SENDO Un dos.
 BUFA Casa pobra fora gos.
 SENDO La sota d' oros.
 BUFA La balla cocas.
 SENDO Calla y juga!... No sabs fer altra cosa que motejar las cartas.
 BUFA Que no ho sembla la sota d' oros que balli cocas, en la positura en que está, aixis? (*Parodiantli ab la gorra a la mà. Riuen.*)
 GRAB. Mitja pela a la sota.
 TUYAS Quina mitja!... (*Per una que 'n treu del pané.*) Está tota ratada d' una vora.
 GRAB. Qué xerras, tú!... Es ben sencera, bona y rebedora.
 GALLA. Je, je, je!... Cuydat del joch, y ves que no vinga la sota d' espasa.
 SENDO Aquí la tenim!... No, es la de copas; pero es igual.
 GRAB. ¡Mala negada!... No més perden las cartas qu' hi poso jo!
 SENDO Ara que parlem de copas: Gallarda, una d' horlanda.
 GALLA. Dónali, Tuyas. (*Aquesta va al taulell.*)
 SENDO Te li demanada a tú.
 GALLA. Per aixó tinch criada; porque 'm descansi a mí.
 SENDO (*Ab intenció.*) Si te la hagués demanada algú altre...
 GALLA. Li hauria servida... si m' hagués vingut de gust.
 GRAB. (Béute aquest ou, que l' altre ja 's cou.)
 TUYAS (*Desde 'l taulell.*) Que hi voleu aygua, Sendo?
 SENDO L' aygua... guardala pels senyorets. (*Quimet va a contestar, pero Gallarda li priva, dihentli a part.*)
 GALLA. Calla!... no contestis!...
 QUIM. Es que ja 'm tenen empipat las indirectas d' aquest tipo!
 GALLA. Deixa'l, Quimet... (*Continuan enrahonant.*)
 TUYAS Aquí teniu la horlanda.
 NEN Ja me 'u podrias pagar una copa, Sendo.
 SENDO No beguis, Nen Xich, que 's un mal vici.
 NEN Ets més arraix.
 SENDO Vaig per l' estalvi, que 'm vull casar.
 TUYAS Je, je, je!... Qui voleu que us vulgui ab aquesta cara més lletja qu' un renech.
 SENDO Y a tú, fregall d' ayguera?
 GRAB. Eh!... Aquest fregall, si que té qui 'l vol

y l' estima!
 TUYAS Ahont va aquest fastigós!
 GALLA. Tuyas, prou!... Vina aquí!
 SENDO Tornemhi, noys?... Qui hi vol al set?
 TUYAS Me fa un fastich!... (*Tot tornant la copa al taulell.*)
 GALLA. ¡Prou, dich!...
 TUYAS Poca vergonya!... (*Torna a son puesto.*) Ahir me volia fer un petó.
 QUIM. Qui, el Sendo?
 TUYAS Si; pero li vaig clavá una plantofada que després tota la nit se va queixar de mal de caixal.
 GALLA. Ja 't vaig dir que no volia que li gastesis franqueras.
 TUYAS Per mí, ja está ben llest.
 GALLA. Veyam, donchs.
 SENDO Ha vingut un set.
 GRAB. Una altra carta meva!... ¡Maliatsiga la cara del hivern!
 SENDO Calla!... Grunys més qu' un cargol de premsa de lliura!
 BUFA Porta sabó moll, que l' untarem.

Judici crítich de la Premsa

De *El Liberal*:

«Para el público que asiste cotidianamente al clásico teatro de la calle del Hospital, la inauguración anual de la temporada no deja de revestir los caracteres de un gran acontecimiento.

Lo fué anoche—es inegable—pero, a pesar de ello, el teatro no se llenó.

La empresa, siguiendo la costumbre iniciada en temporadas pasadas, quiso honrar la memoria del inmortal creador del teatro catalán Federico Soler.

Se puso en escena *Senyora y majora*, obra que admiraron algunos lustros atrás nuestros abuelos, y que celebra con benévolas muestras de agrado el público de Romea

Terminado el drama de *Pitarra*, estrenose un hermoso cuadro de Ramon Ramon y Vidales, *El carro del vi*.

La obrita del notable escritor vendrellense, que tiene un admirable sabor local y responde por entero a las aspiraciones de su autor, es más que un cuadro y que un sainete, palpita dentro de su misma sencillez, un drama, cómicamente desarrollado, que interesa y agrada y hace pasar admirablemente un buen rato.

Fué muy bien recibido por el público, que llamó con insistencia al Sr. Ramon. Es, en síntesis, *El carro del vi*, digna compañera de sus hermanas que se nos dieron a conocer en temporadas anteriores.

Los actores se portaron muy bien en las dos obras, y fueron justamente aplaudidos.—*Juñer*»

De *La Renaixensa*:

«Per fi ue festa s' estrená ab gran éxit *El carro del vi*, quadro de costums original del aplaudit sayneter Ramon Ramon y Vidales.

En aquesta obreta, que fa riure molt, no hi ha cap senyor que s' amagui sota 'l llit ni dintre l' armari, ni ningú 's cambia cap americana, ni hi ha cartas per entremitg.

¡Gracias a Deu!

El carro del vi, es un quadro arrencat del natural, just, plé de color, ahont lo conflicte que 'n podriam dir dramátich, está molt ben agermanat ab la nota cómica.

L' éxit fou franch y merescut, tenint que presentarse 'l seu autor a rebre 'ls aplaudiments dels espectadors.

La execució sortí molt justa.

Ab molt bon peu ha comensat la temporada a n' aquest teatre, y molt nos plaurá que aixis mateix segueixi; la empresa, convensuda de que 'ls temps cambian, sembla que s' proposa variar lo repertori gastat de la casa substituhinlo per obras modernas que interessin al públich.

Los propósitos, donchs, no poden esser més temptadors; per bé del art dramátich catalá desitjem que 's converteivin en realitats.—*C.*»

De *El Noticiero*:

«Y cuatro líneas, para terminar, acerca de Romea, que se inauguraba también anoche.

En honor de *Pitarra*, se representó su comedia *Senyora y majora*, que fué, como siempre aplaudida.

Después se estrenó un sainete, titulado *El carro del vi*, original de D. Ramon Ramon, que tiene la sal por arrobos.

Es la obra un cuadro de costumbres, trazado con pincel vigoroso y de colores alegres.

Aquellos cuatro simpáticos *semi-curdas*, que forman el *carro del vi*, hablan con verdadera gracia, sin que salga de sus labios ningun chiste chavacano. ¡Cuidado que se le ocurren cosas al *pere* Cebriá!

El detalle del desmayo de Tuyas es de mano maestra.

El público ovacionó al autor, que se presentó en escena repetidas veces.

Las señoras Clemente y Morera, y los señores Oliver, Capdevila, Viñas, Domenech, Goula, Fuentes y Ros, hicieron maravillas de ejecución.

Bien empieza el teatro de la calle del Hospital. Y de aquí no paso.—*Yago.*»

Del *Diario del Comercio*:

«Anteanoche inauguró sus tareas el teatro Romea, figurando en la Compañía los mismos artistas de anteriores temporadas.

Estrenóse el sainete en un acto titulado «El carro del vi», original del aplaudido escritor R. Ramon y Vidales.

La obrilla fué recibida con verdadero entusiasmo. Se trata de un cuadro de costumbres muy bien observado, en el cual abundan los chistes de buena ley. El lenguaje es muy apropiado y las figuras todas que intervienen en la acción son arrancadas del natural, llegando enteras al final de la obra sin caer un solo instante.

La ejecución fué esmeradísima, distinguiéndose las señoras Clemente y Morera, y los señores Fuentes, Goula, Capdevila, Viñas, Oliver y Doménech.

El autor fué llamado al palco escénico durante la representación y al terminar la obra.»

De *La Vanguardia*.

«Con regular concurrencia inauguró anoche sus funciones la compañía catalana que actúa en el Teatro Romea.

Después del drama de Pitarra «*Senyora y Majora*», se estrenó el sainete de D. Ramon Ramon y Vidales, «*Lo carro del vi*», que obtuvo franco y lisonjero éxito, mereciéndolo sobradamente, pues está la obra muy bien escrita y tiene escenas realmente vividas, hablando en todas ocasiones los personajes un lenguaje natural y apropiado.

Al buen éxito de la obra contribuyeron no poco los actores, que habían estudiado con amor sus respectivos papeles, compartiéndolos con justicia los aplausos entusiastas del auditorio, que vio comenzaba con placer la campaña teatral catalana.»

De *La Esquella de la Torratxa*:

«Acabat el drama, que ho era *Senyora y majora*, va estrenarse una obra titulada *El carro del vi*, original del popular escriptor vendrellenç en Ramon Ramon y Vidales. Com en tots els quadros de costums que porta donats a la escena, hi ha en aquest un devasall d' estudis del natural qu' enamora. Mes espontanea que algunas de sas anteriors, té aquesta obra la gracia de no ensopir un instant al espectador. Aquellas quatre rodas del *carro del vi* dintre de sa inconsistencia *viti-vinicola*, son d' una solidés grandiosa. Els xistes hi son a cabassos y no rebuscats sino casi tots autèntichs y trets ab màquina de refratar.

La fina observació del natural es el gran mèrit que s' destaca en las obras d' aquest afortunat autor que al acabar la representació de son nou saynete va veures ovacionat de debó.

La execució va ser admirable; las senyoras Clemente y Morera y els senyors Capdevila, Fuentes, Goula, Vinyas, Oliver y Doménech varen fer primors d' intenció y estigueren fets uns mestres. Que consti. Que consti que no hi ha com pendres la feyna a gust per ferla ben feta.»

CRONICA

Durant la nit y matinada del dilluns y dimars respectivament, plougé ab bastanta abundancia, pluja que haurá vingut molt bé pera la preparació de las terras destinadas a sembradura.

La freda temperatura que deixá la pluja de la setmana passada, ha anat desapareixent gradualment, tornant a ésser calurosa, encara que no ab la xafagor de avans.

Poden donarse per acabadas en nostre terme las tasques de la brema, quina cullita ha sigut enguany bastant bona tant en cantitat com en la calitat del vi que s' ha cullit. Ara sols falta que aquest tinga bona estima y 'l preu a que s' pagui sia forsa remunerador.

Per ara no se ha dit res encara; es dir, no se hi ha posat preu.

Ahir al matí hi hagué un altre accident desgraciat a la vehina estació d' enllás de Sant Vicens. Aquest ocorregué en las obras de desmont, eslleivssantse un talús de terra y pedra que agafá a dos treballadors, fills de nostra vila anomenats Jaume Carreras y Rossell y Narcís Socías (a) Batllús, que foren transportats aquí en molt grave estat, especialment l' últim, ab lo tren que arriba a tres quarts d' onze, y conduhits a son domicili 'l primer y al Hospital lo segón.

Además resultaren tres ó quatre contusos ab lleugereras feridas a las camas y peus.

Lo Jutjat d' instrucció se constituí a la estació a la arribada del tren que portava 'ls ferits.

De totes veras celebrarem que desaparegui la gravetat del mal dels dos desgraciats obrers, y curin aviat sense consecuencias desagradables.

Ha comensat ja la recolecció de la cullita de las garrofas, que segueix en importancia en el litoral de la comarca a la del vi. La cullita d' enguany es bastant abundant y 'l fruit de molta millor calitat que 'l de la cullita del any passat.

Per ara no se hi ha senyalat preu, pero las impresions no son del tot dolentas.

Dissapte de la passada setmana, com anunciarem ja, se estrená en lo Teatre Romea de Barcelona, en la funció inaugural de la temporada, lo quadro de costums vilatanas *El carro del vi*, original de nostre company de Redacció senyor Ramon y Vidales. L' éxit que obtingué la nova obra de nostre amich fou gran, com ho prova l' haver sigut cridat a escena durant lo curs de la representació y varias vegadas al final junt ab els actors encarregats de son desempeñyo, que son las senyoras Clemente y Morera y 'ls senyors Oliver, Vinyas, Capdevila, Goula, Fuentes, Domenech y Ros, que se esmeraren en gran manera en la seva tasca, contribuhint tots ells al éxit que alcansa l' obra, com aixís ho ha reconegut la premsa ab unanimitat, alguns de quins judicis publiquem en altre lloch d' aquest número, com també un fragment de la mencionada obra.

Felicitem a nostre amich per lo nou y expontani éxit que ha obtingut en lo Teatre Catalá.

No hi ha recort de que cap any s' hagués pagat la brisa al preu que s' paga enguany. A 18 rals lo sach de 60 kilos es lo preu corrent, resultant que de la brisa s' entreulen casi los gastos de las bromas, premsadas y demás que ocasiona la cullita del vi. Los abagots se pagan, verts y madurs, a 50 céntims la arroba.

Ab motiu d' ésser dia festiu lo dijous passat, l' Ajuntament no celebrá sessió de primera convocatòria. L' extracte de la de segona el publicarem en lo número pròxim.

A proposta del Inspector de carns, lo veterinari D. Llorens Arbós, la Junta de Sanitat feu l' lensar avans d' ahir divendres, totes las existencias de peix que hi havia pera la venda en la Plassa mercat.

No hi valgueren las protestas de las peixeteras y fins d' algunas compradoras cosa que sembla estrany per lo que s' refereix a aquestas, puig havian de comprendre que la Junta de Sanitat no devia ferho per gust sino en benefici de la salut pública.

Un amich nostre de la vehina població de Calafell, ens prega que cridém la atenció de qui corresponga, referent a que en lo litoral d' aquell terme se ha comensat ja l' arreglo dels *paranys* pera comensar la bárbara campanya de destrucció de las tan simpáticas com útils aureneras, de las que tantas mils dotzenas s' en fant perdre en nostre litoral, lo que constituheix una vergonya pera las autoritats que consenten tal destrucció.

Com sia que la guardia civil del puesto de nostra vila, que algunas vegadas ha perseguit als casadors d' aqueilas aus, se troba concetrada a Valls,

cridém la atenció de la primera autoritat de la provincia, al objecte de que s' digni recomenar a la Autoritat de Marina y al senyor quefe de carrabiners de Tarragona, pera que ordenin al cabo de la platja de Calafell y al senyor tinent de carrabiners de la mateixa, que no consentin de cap de las maneres la cassa de las aurenetas en la seva demarcació.

Procurarem tornar a la carga un altre dia sobre aquest assumpto si no se 'ns escolta.

Havent sigut concedits dos messos de llicencia al senyor Jutje d' instrucció d' aquest partit don Joan Amat, s' ha encarregat de regentar lo Jutjat l' advocat don Francisco Vidal y Socías, Jutje municipal.

Lo dia primer del vinent Octubre se obriran novament las classes que te establertas lo Centre Industrial, las que estaran regidas pel següent quadro de professorat: Solfeig pera noyas, senyoreta Jovita Serra; pera noys. D. Salvador Balcells; teneduria de llibres, D. Jaume Serra; dibuix, D. Joan Güell, y francés, D. Joseph Julivert.

Es de aplaudir la creació de ditas classes per lo que contribueixen al desarrollo de la cultura de nostra vila, tenint el deber tots els senyors socis d' aquell Centre de procurar la conservació de las classes prestant tots la seva ajuda al sosteniment de las mateixas, puig seria una viva llástima que tinguessin de plegarse per desidia d' uns y indiferencia d' altres.

Curació segura del estrenyiment per las Píndolas de Vida del Dr. Ross. Dolors de cap, ascos, enfermetats del fetje, la bilis, etc., tots aquestos mals desapareixen després de pendre aquest eficás remey uns quants dias.

Ants d' ahir fou detingut per la guardia civil a Tarragona, y conduhit al castell de Pilat, lo diputat republicá per aquella circunscripció senyor Nougués. Segons sembla dita detenció se verificá a instancias de la autoritat militar.

Agrahit a las Píndolas de Vida del Dr. Ross, faig públich que de no usarlas estaria difunt, puig mon estómach res admetya y quants tractaments seguits eran inutilis. Avuy estich completament bó gracias a ditas píndolas.

Narcís Elías, Torre del Espanyol, Catalunya.

Secció Oficial

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas
20 Sebre.	12'85
21 »	8'00
22 »	8'25
23 »	9'35
24 »	10'35
25 »	10'30
26 »	9'10
TOTAL.	68'20

Matadero

Bestiar sacrificat en lo Matadero desde el dia 12 hasta el 25 del corrent.

Llana major de 6 kilcs, 69.—Id. menors, 1.—Cabrits major, 7; menors, 7.—Boví major de 60 kilos, 5; menors, 0.—Tocinos, 14. Total 103 caps.

Funcions religiosas

Aquesta tarde a las 3 ensenyansa de la doctrina cristiana y a las 4 després del Rosari se cantarà lo Trisagi a la exelsa Patrona del Bisbat.

Dijous durant la missa de 7 comensaran los exercicis del mes d' Octubre, dedicat a la Mare de Deu del Rosé.

Dissapte primer de mes a dos quarts de vuit missa ab lectura al altar de la Cort, y al vespre després del Rosari la Corona de las set Alegrias.

Diumenge, festa principal del Rosé, després de la missa de 7 los confreres y demás devots tindran comunió general; a las 10 ofici solemne ab orquesta y sermó per un distingit orador de Tarragona.

ANUNCIS

XACOLATA - ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1,10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s' encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que aixís ho demanin á preus convencionals.

JOSEPH ORPINELL, carrer Major, 13.-VENDRELL

Disponible

LO VANO

Hospital, 19.-BARCELONA

Gran assortit de fanals de paper, gots de vidre de color, guirnaldas, escuts, fochs artificials y tota mena de articles pera festas majors y lluminarias.

Banderas catalanas y d' altres de totes mides.

S' envia catàleg gratis á qui ho demani.

Disponible

Ramon Germans y Nebot

impressors

Treballs tipogràfics de totes classes com son talonaris, facturas, timbrats, memorandums, targeteria, etc. Especialitat en los artístichs á varis colors.

Carrer del Teatre número 18. — VENDRELL

Disponible

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell

Marca de la casa.